

Evo šta vas čeka u ovosedmičnom Nedeljniku:

Uspešna prirodna zaštita bašte – česta zabluda

Nadin kutak

Zamka za žičare

Zamka za žilogriza

Zamka za rovce

Faktori koji izazivaju zastoje u bašti

Macerat od pirevine

Aktuelni problemi u baštama u ovoj nedelji

Podsetnik na rokove

Obaveštenje o novim ponudama

Prošla nedelja je bila kolaž od nostalgije, radosti, sete, ushićenja lepotom i sveprisustva radovanja jer venčali smo našu Janu prvorodenu, sada i prvovenčanu.

Kada se Jana rodila u automobil su ušle tri ponosne tetke i jedan presrećan tata i do Narodnog fronta pevalo se “hajde Jano” i ništa drugo. A Jana nas je dočekala s nebesko plavim očima i osmehom babuške.

Tako smo i sada tri tetke, presrećni mama i tata, ostali okupljeni probrani kao najbitniji venčali to nebesko plavo oko i osmeh babuške uz naglašenu krajnje ljubavnu pretnju mladom suprugu da ona iza sebe ima tetke i to opasne pa mu neće biti lako.

Jer ko ima tetku ima i Nebo uz sebe, konjicu kada zatreba, rame za plakanje i one osobe koje ti kažu: ne brini, rešićemo. Srećom, mladi suprug razume tek po koju reč na “našem”, pa su pretnje ostale u vazduhu i zalepile se na Janino lice u jedan divan, razvučeni osmeh nekog ko razume energiju reči.

Ali da bi se razumela ta nostalgija, ljubav, iznad svega suze moram da počnem od priče „Bile jednom četiri sestre i živele u jednoj kući koje više nema...”

Može da se plače i kada si najsretniji iako se tome uvek protivim. Radost i tuga ne moraju uvek da se strpaju u isti događaj, ali u mojoj porodici je uvek tako.

Ne mogu da zagrlim Jelenu, a da ne osetim miris pogačica iz kuhinje njene bake. A baka je svakog utorka odlazila na pijacu i donosila perece za sve četiri. Jelena i nije “tehnički” sestra i imala je svoju kuću u kojoj nije želela da provodi vreme. “Tehnički” mi smo joj bile tetke, ali smo jednog dana donele odluku da ne obraćamo pažnju na rodoslovno stablo, njegove grane i lišće i na krajnje svečanom ritualu proglasile Jelenu sestrom Prvog Reda. I od tada je niko nije nazvao drugačije. Sestra Jelena.

Ne mogu da zagrlim moju Draganu, a da ne vidim majku kako reže prve krastavce koje je otac za nas kupovao jer je želeo da osetimo prvi ukus leta. A onda uz to vidim i njegove ruže koje je branio od sveta kao Mali princ. Vidim i maminu dijализu, a sestru

hrabru koja je, iako trudna, uspešno radila kućnu dijalizu kao najbolja bolničarka. Mama je dobar deo vremena zavisila od nas.

Ne mogu da zagrlim moju Ljilju, a da ne vidim zid o koji sam lupala glavom kako bi prestalo da boli zbog nemoći dok se raspadala na hemioterapijama. Lekarski dosije veći od tri toma Tolstojevog dela Rat i mir. A uvek vidim njenu desetu terapiju koja je bila preteška i Nebojšu koji čita molitve za oporavak kako bi joj olakšao mučnine. Mnogo toga nas je lomilo ovako nesalomive.

Ne mogu da zagrlim Nebojšu a da ne vidim krst koji je nosio na sahrani moje majke. Bio joj je kao sin, uvek brat, mnogo smo muka prošli zajedno, a i mnogo radosti.

A kada zagrlim Branka vidim Mansardu, Kiša, Decembar, naše zajedničke vežbe na Patologiji, njegovo padanje u nesvest usred Kliničkog centra kada mu je saopštena Ljiljina dijagnoza, njegovo rame koje je uvek tu za moje povremene slabosti. Niko me bolje ne smiri od njegovog tihog glasa kada izgovori: ti znaš da smo tu.

Previše smo mi vezani životom da bi radost bila samo radost.

Muke, mučnine, vuku se uvek za ljudima kao repovi jer ih menjaju. Podsetnik su na svaki kamen koji je uklesan u duši.

Baš zato, zbog ovih dodira koji vraćaju ka suživotu koji nas povezuje, ovo venčanje je bilo puno emocija, suza, zagrljaja pa iako je bilo malo zvanica, sala je bila puna gostiju ali i čistih duša naših roditelja.

Ne volim puno da boravim u prestonicama jer postoje ljudi poput mene koji ne mogu da dišu u gradovima. Kao ribe na suvom.

Za vreme ovih dešavanja shvatila sam:

...Da sam teška žena. Mnogo teža nego što sam mislila. Najteže je bilo izabrati haljinu za ovo venčanje. Ispostavlja se da je život u civilizaciji vrlo komplikovan ako imate principe.

...Da mi bašta nedostaje više nego iko.

...Da nikada, ali baš nikada neću da se vratim životu u gradu. Ne bih to podnela.

Osim silne ljubavi ovaj put, venčanje Jane prvorodene, susret sa vidljivim i nevidljivim sveprisustvom su otvorili neka vrata u meni za koje nisam znala da postoje. Tu sam gde bi trebalo da budem.

...Da je izolovan život najbolja taktika za očuvanje duha. To je kao neka "vojna vežba". Mnogo mi je ljudi prišlo na ovom događaju, mnogo onih koji su već poznate javne ličnosti da mi se poklone i kažu koju rečenicu o mom radu, uticaju, viralnosti, harizmi...

Sve je to kod mene nailazilo na zid. Davno sam uspostavila odnos sa egom i laskanje stavila tamo gde mu je mesto. Izolovan život mi omogućava da živim u trenutku, a tu nisam javna ličnost već glavni fizikaner kome je Bog dao telo koje služi, misli koje su jasne, cilj koji je popločan podrškom Neba, volju koja je nesalomiva i baš u trenutku toga postajem svesna. I na reči koje me uzdižu uvek imam isti odgovor: sreća pa ja toga nisam svesna.

Hvala Ti Gospode na razumu!

Trag Biljke je jedna od retkih samoodrživih i međunarodnih platformi koja povezuje 30 zemalja, 394 gradova

Koordinator: Goran Pivašević

Direktor: Jovan Banović

Jutjub: Sanja i Jan Rakić, Jovan Banović, Goran Pivašević

Instagram: Katarina Kremenović

Tik tok: Jovan Banović

FB stranica: Jovan Banović, Goran Pivašević

Administratori platforme: Nada Radinić, Marko Petković, Gordana Bojanić, Mia Božić, Jasmina Nenadić, Sabina Kovačić, Nina Martinović, Nedeljko Ivanešić.

Autor edukativnog programa, video materijala i tekstova sam ja Biljka.

USPEŠNA PRIRODNA ZAŠTITA BAŠTE – ČESTA ZABLUDA

Primetim da se svi razgovori vezano za prirodnu zaštitu biljaka nekako svode na rečenicu: *“Čime da isprskam biljke da bi se ovo rešilo?”*.

Jasno mi je zbog čega je to tako. Živimo u vremenu kada nam se vrata sama otvaraju i kada hrana može da se naruči sa nekoliko klikova...

Čovek je navikao na instant rešenja. Mnogo vremena je prošlo od onih generacija koje su bolje razumele prirodu i koje su provodile više vremena u njoj.

Zamislite da vam krov prokišnjava svake godine u sličnim periodima, a vi da biste sprečili prokišnjavanje, odlučite da oblepите šupljinu trakom da biste izdržali kišni period.

Ta traka može da bude efikasna u zavisnosti od jačine kiše koja pada, ali često se odlepi ili potpuno propadne.

I vremenom prođe kišan period, a vi mnogo puta pomislite kako sve to nema smisla, bude vam teško i naporno, ali izdržali ste sve i nastavljate dalje na isti način.

I isto se događa i naredne godine. Ponovo ste sačekali kišan period i niste popravili krov, nego ste reagovali onda kada se problem ponovio.

Isto je i kod prirodne zaštite biljaka.

Problem se pojavi, primetite ga pre ili kasnije, tražite prirodni recept u nadi da će vam magično rešiti problem, on ga reši u većoj ili manjoj meri, ali ga ne rešava DUGOROČNO.

Ne rešava ga dugoročno, jer je taj prirodni preparat samo deo sistema. On zajedno sa ostalim delovima čini uspešnu prirodnu zaštitu bašte.

Prirodna zaštita počinje mnogo pre upotrebe preparata... počinje vašim načinom posmatranja biljaka, prirode, uspostavljanja ravnoteže u bašti. Tek onda se sistem

zatvara i samim preparatima. To je put ka samoodrživom sistemu u kome sama živim gde se baštovanstvo ne svodi na jurcanje sa prskalicama već se sistem sam štiti. Sami preparati su jedan od elemenata koji vas vodi pravim putem do cilja.

Pre tri dana pisala nam je baštovanka koja je preuzela novi Paket Prirodna Zaštita Bašte. "...Biljka, ovo je neverovatno. O ovome moraš više da govoriš, fascinantno je kako se prirodni sistem odbrane stapa u cjelinu koja samostalno funkcioniše i to je sve na jednom mjestu prikazano tako jednostavno..."

Upravo to je uslov za uspešnu prirodnu zaštitu biljaka tokom cele godine. Kada sve postane jedna celina, sklad i ljubav.

- Prepoznavanje problema na vreme
- Prepoznavanje korisnih predatora, naših pomagača
- Postavka biljaka zaštitnica (biljke repelenti, bankari, zamke...)
- Prirodni preparati za zaštitu biljaka

Sve ovo zajedno čini prirodni sistem zaštite. Bašta ulazi u sklad sa prirodom. Predatorski lanac funkcioniše, biljke štite druge biljke, a prirodni preparati su tu da pomognu sistemu kada je potrebno, a ne da budu glavni nosilac borbe.

Ovo sam shvatila pre mnogo godina i od tada mi je cilj bio da istražim svaki prirodni resurs koji me okružuje, svakog predatora i svaku bolest koja se pojavljuje.

Jer jedino upoznajući prirodu možemo da živimo u potpunom skladu sa njom.

I ako se pitate zbog čega objavljujemo mnogo prirodnih recepata i metoda - odgovor je jer su efikasni i mogu da pomognu, ali su tu da vas podstaknu da koristite prirodne preparate i da vremenom dođete do ovog trenutka kada se vraćate suštini i onom iskonskom u svima nama, vraćate se prirodi.

Još uvek je dostupan Paket Prirodna zaštita bašte i više informacija o tome imate na ovom linku:

<https://tragbiljke.com/paket-prirodna-zastita-baste/>

NADIN KUTAK

Piše: Nada Radinić

Danas više nije neuobičajeno vidjeti u prodaji terarije - manje ili veće ukrasne staklene posude u kojima rastu biljke. Često se dogodi kad svratim u neku takvu trgovinu da čujem pojedine kupce kako pitaju: Pa kako biljke tu imaju zraka? Slična je situacija i kada kupite neki cvijet zatvoren u celofan, pa se požurite što prije otvoriti ga da bi biljka dobila zraka. No, to uopće nije potrebno.

Biljkama je, naravno, potreban zrak. Ali ne treba im stalno otvarati poklopac niti ih "prozračivati" kako bi preživjele. U zatvorenoj staklenoj posudi događa se nešto gotovo čudesno. Danju biljke, uz pomoć Sunčeve svjetlosti, tijekom fotosinteze koriste ugljikov dioksid i otpuštaju kisik. Noću i same dišu, baš kao i sva druga živa

bića. Količina plinova u takvom malom sustavu neprestano se mijenja i ponovno uspostavlja ravnotežu.

Još je zanimljivije što se isto događa i s vodom. Vлага isparava iz tla i listova, kondenzira se na stijenkama stakla i vraća natrag u supstrat. Nastaje mali, gotovo zatvoreni ekosustav koji može funkcionirati mjesecima, pa čak i godinama bez naše pomoći. Odmah moram spomenuti da nisam pristalica držanja biljaka u skućenim prostorima i sam pogled na biljku koja se upire o stijenke staklene boce u meni izaziva nelagodu i osjećaj klaustrofobije. No, ovdje se radi o nečem drugom.

Prije gotovo dvjesto godina Nathaniel Bagshaw Ward sasvim je slučajno otkrio da biljke u zatvorenoj staklenoj posudi ne samo da preživljavaju nego i odlično napreduju. Iz tog naizgled beznačajnog otkrića nastao je Wardov sanduk – izum zahvaljujući kojem su biljke prvi put mogle sigurno putovati preko oceana.

1829. godine dr. Ward je radio kao liječnik, ali je slobodno vrijeme posvećivao botanici. Pokušavao je uzgajati razne biljke, osobito paprati, no bez uspjeha. Živio je u Londonu, u vrijeme kada je Industrijska revolucija grad pretvorila u mjesto zagađenog zraka, dima i kiselih kiša. Biljke jednostavno nisu uspijevale.

Ipak, nije odustajao. U zatvorenim staklenim posudama držao je svoju zbirku biljaka, ali i kukce, primjerice kukuljice noćnih leptira koje je promatrao tijekom razvoja.

Jednoga dana primijetio je nešto neočekivano. U jednoj od posuda, među zemljom, niknuli su mlada paprat i travka. Nitko ih nije zalijevao, nitko im nije posebno pomagao, a ipak su uspijevale. Dr. Ward tada nije shvatio koliko je to otkriće važno pa je posudu ostavio netaknutu čak četiri godine.

Biljke su cijelo to vrijeme nastavile rasti u zatvorenoj atmosferi. Tek kada je metalni okvir zbog hrđe popustio i u posudu počeo ulaziti zagađeni londonski zrak, biljke su uginule.

To je bio presudan trenutak. Ward je zaključio da biljke mogu uspijevati u zatvorenom prostoru ako je okoliš dovoljno stabilan. Uz pomoć stolara izradio je drveni sanduk sa staklenim stijenkama. U njemu je ponovno uspješno uzgojio paprat.

Tako je nastao Wardov sanduk – zaštitna staklena kutija koja je u biti bila prvi pravi terarij. Iako se danas čini jednostavnom, bila je to revolucionarna ideja. Biljke su prvi put mogle putovati tjednima ili mjesecima bez stalnog zalijevanja i bez izlaganja morskoj soli, vjetru ili zagađenom zraku.

Zanimljivo je da Ward nije bio prvi koji je osmislio takvu napravu. Deset godina prije njega sličnu je staklenu kutiju napravio škotski botaničar A. A. Maconochie, ali svoje rezultate nikada nije objavio. Zato je zasluge za izum pripala Wardu, koji je kasnije objavio i knjigu "On the Growth of Plants in Closely Glazed Cases" ("O uzgoju biljaka u potpuno ostakljenim sanducima"), u kojoj je opisao svoja istraživanja.

U desetljećima koja su slijedila Wardov sanduk postao je neizostavan u prijevozu biljaka. Dotad je većina biljaka tijekom dugih putovanja brodom propadala. Slani morski zrak, nedostatak vode i velike temperaturne razlike uništavali su ih prije dolaska na odredište.

Koliko je novi izum bio uspješan pokazao je pokus rasadničara Georgea Loddigesa. Kada je biljke slao brodom na uobičajen način, od dvadeset ih je preživjela samo

jedna. Kada je iste biljke poslao u Wardovim sanducima, preživjelo ih je devetnaest od dvadeset. Odjednom je postalo moguće prenositi biljke s jednog kraja svijeta na drugi.

Bogati kolekcionari i vlasnici velikih imanja brzo su prepoznali vrijednost izuma. Wardovi sanduci nisu služili samo za prijevoz nego su postali i ukras u domovima europske aristokracije. Dok je izvan kuće londonski zrak bio zasićen dimom tvornica, u staklenim sanducima bujale su paprati, orhideje i druge egzotične biljke. No njihov pravi značaj bio je mnogo veći.

Zahvaljujući Wardovu sanduku bilo je moguće prenositi ne samo ukrasno nego i gospodarski važne biljke. Jedan od ljudi koji je najbolje iskoristio taj izum bio je Robert Fortune. Godine 1849. uspio je iz Kine potajno prenijeti gotovo 20.000 sadnica čajevca u britansku Indiju. Time je Britanija prekinula kineski monopol na proizvodnju čaja i započela razvoj golemih plantaža u Assamu.

Nekoliko godina poslije, 1860., Clements Markham iskoristio je Wardove sanduke kako bi iz Južne Amerike prenio kininovac (Cinchona) u Indiju. Iz njegove se kore dobiva kinin, tada jedini učinkovit lijek protiv malarije. To je imalo golemo značenje jer je omogućilo Europljanima sigurniji boravak u tropskim krajevima.

Malo je izuma koji su izgledali tako skromno, a toliko promijenili svijet. Jedna staklena kutija omogućila je putovanje biljaka preko oceana, proširila uzgoj brojnih kultura i ostavila trag u povijesti botanike, trgovine i svjetskog gospodarstva.

Nadam se da vam je ova mala priča iz biljnog svijeta bila zanimljiva, a ako želite da se nastavimo družiti, kliknite na link:

[Probaj ovako blog Nadin-kutak-92](#)

Lijep pozdrav!

ZAMKA ZA ŽIČARE

Skočibube su te koje buše krompir, batat, mrkvu i ostale korenaste i krtolaste biljke. Da vas ne bi iznenadila pojava izrešetanog batata ili krompira vreme je da se sada pozabavimo time.

Žičari (Elateridae) kao zemljišne štetočine značajni su u proizvodnji korenasto-krtolastih biljaka i ratarskih useva u polju i zatvorenom prostoru. Veoma su polifagni i hrane se semenom, korenom i podzemnim organima biljaka. Štete izazivaju larve.

Imagini (Imagini - odrasle jedinke insekata) se javljaju tokom aprila i sreću se sve do početka septembra, dok jaja polažu tokom juna, jula i avgusta. Ove vrste jaja polažu na zemljišta obrasla gustom vegetacijom (na livadama, pašnjacima i u usevima žitarica). Takva staništa su idealna jer se odlikuju malim kolebanjem temperature i najvišom relativnom vlažnošću prizemnog sloja. Suvo i toplo vreme pogoduje propadanju jaja i mladih larvi.

Žičari mogu da naprave velike štete u krompiru u drugom delu vegetacije, tokom avgusta meseca, kada vertikalno migriraju.

Mlađi razvojni stadijumi larvi kraći od 5 mm ne smatraju se opasnim štetočinama. Larve pri nedostatku hrane imaju i mogućnost gladovanja koja se povećava sa starošću larvi. Poslednji stadijumi mogu preživeti i do jednu godinu bez hrane na temperaturi od 20°C.

S obzirom da je razvoj žičara višegodišnji, veoma dobre rezultate daje prognoza pojave. Postoji nekoliko metoda prognoze, a najčešća je pregled parcela, kopanje rupa, postavljanje biljnih mamaca i utvrđivanje brojnosti po m². Kritičan broj žičara u povrtarskim kulturama je prisustvo iznad 1 larve po m².

S obzirom da je kraj jula vreme je da se ozbiljno pozabavimo ovim problemom jer se sada postavljaju zamke za žičare. Zamke se jednostavno prave i važno je da se sada postavljaju svuda gde imate pre svega krtolasto povrće.

Potreban je jedan manji krompir kojme se oljušti kora. To se radi jer takav krompir ima intenzivan miris i privlači više žičare.

Potrebano je manje drvce, olovka ili još bolje bojica na koju se nabode krompir. Bojica je dobar izbor kao marker jer tako uvek znamo gde se nalazi zamka. Jedna zamka se može mesecima koristiti i dovoljna je da štiti 4 m² površine.

Kada se nabode krompir tu zamku ubacujemo na gredicu gde se nalazi krompir, mrkva, batat i ostalo krtolasto povrće. Zamke je potrebno ubaciti sada jer su skočibube uveliko aktivne.

Zamke se proveravaju na 2 dana i sa njih skidaju larve i iznose iz bašte.

ZAMKA ZA ŽILOGRIZA

Žilogriz (*Capnodis tenebrionis*) je izuzetno opasna štetočina koja pričinjava štete na svim koštičavim voćnim vrstama (višnji, trešnji, šljivi, kajsiji, breskvi).

Odrasla jedinka je tvrdokrilac, dužine tela 2-3 cm. Telo je crne boje, bez sjaja, sa beličastom prevlakom na delu iza glave. Hrane se korom, uglavnom tankih grančica, peteljka listova, ređe listom. Njihova ishrana nije intezivna, mada traje 3 meseca. Kao posledica izgrizanja i presecanja peteljki, listovi opadaju. Imaga se mogu uočiti u krošnji na osunčanim mestima tokom toplijeg dela dana, i kada se spuštaju niz stablo kako bi položila jaja. Ženke po parenju polažu jaja plitko u zemljište oko stabala (pojedinačno ili u grupicama), ili na koru donjeg dela stabla. Najveći broj jaja (oko 95%), položen je na 35 cm udaljenosti od stabla. Ostala jaja mogu se naći i na udaljenosti do 1 m od stabla. Jaja polažu od početka juna do kraja avgusta, a ona su ovalna, mlečno bele boje.

Larva je topuzastog izgleda (najšira je u području prvog grudnog segmenta, a onda se sužava prema kraju tela), blede žute boje, bez nogu, sa 13 članaka. Njen razvoj traje 1-2 godine. Odrasle larve mogu biti duge oko 7 cm. Mogu se naći u prizemnom delu stabala, ispod kore, jedna ili veći broj larvi, koje su u različitim stadijuma razvoja. Lutke su u komoricama, u drvenstom delu stabla. U početku su svetlije boje, kasnije potamne. Štete nastale kao posledica ishrane larvi, odnosno presecanja sprovodnih sudova koji snabdevaju stablo vodom i hranljivim materijama, dovode do poremećaja u snabdevanju mineralnim hranivima stabala. Posledica toga su sitniji listovi i

formirani plodovi. Napadnuta stabla ispoljavaju simptome delimičnog, postepenog sušenja, da bi se na kraju potpuno osušila. Osušena stabla se lako vade iz zemlje. Razvoj jedne generacije traje i do 3 godine.

Odrasli se hrane pupovima, lisnim peteljka i korom mladih izbojaka, pri čemu su na starijim, produktivnim stablima štete slabo uočljive i ne utiču značajno na rodnost. Ipak, u rasadnicima i mladim nasadima mogu biti vrlo ozbiljne, jer oštećuju pupove i jednogodišnje izboje pa otežavaju formiranje uzgojnog oblika.

Prvi simptomi se vide na lišću – polukružni ugrizi na ivicama lista i nastaju preko noći jer odrasli izlaze da se hrane noću. Larva radi veće štete jer 2 godine provodi u korenu ili stablu voćke. Biljka zaostaje u rastu, listovi počinju da venu iako ima dovoljno vlage, listovi mogu da požute ili izgube sjaj, biljka se lako izvlači iz zemlje jer je koren oštećen, smola na stablu nije tipičan znak, ali može ukazivati na žilogriza, promena na krošnji jer se vidi da je jedna polovina manje bujna. Ovo može nastati kao posledica toga što ženke koje brste listove biraju osunčani deo krošnje ili je larva oštetila jedna deo žila.

Kada se postavlja zamka ne cilja se na larve već na odrasle, pre svega ženke, kako bi se smanjila populacija.

Potrebna je kartonska traka, ali pre svega valovitog kartona. Ona se izreže širine 20 cm i njome se obavije stablo kanapom ali labavo kako bi insekti mogli da se zavuku. Na 2 do 3 dana pregledaju se trake i skidaju odrasli primerci koji će tu da se zakače. Oni su aktivni od maja do avgusta.

ZAMKA ZA ROVCA

Rovac, mrmak ili konjoštup većinu života provodi pod zemljom ili na zemlji, ali je manje poznato da oni mogu i da lete i to i do 8 km u sezoni parenja. U pitanju je krupniji insekt iz porodice Gryllotalpidae.

Osim što pravi veliku štetu mladim biljkama jer im grize korenje, on je i koristan ukoliko nije u najezdi jer prozračuje zemlju svojim tunelima. Zato nemojte odmah da reagujete loše čim vidite rovca, važno je da nije u velikom broju prisutan u bašti. PMovi nisu tipično stanište za njega i retko će se desiti da imate najezdu u bašti ako uzgajate u ovom sistemu. Zemljane bašte su ugrožene, ali pre svega plastenici, pa je potrebno da znate jednu staru narodnu zamku koja je funkcionalna i lako se postavlja.

Za zamku je potrebno da imate stajnjak i ašov.

Iskopajte rupu dubine 30 cm, prečina 20 cm. Napunite je stajnjakom i poželjno je da nije stariji od 3 meseca. Stajnjak, rupu prekrijte slojem lišća. Zamku proveravajte na 2 nedelje i uklanjajte rovce.

U zamku rovca ne dolazi zato što voli miris stajnjaka, već zbog više temperature u procesu razgradnje, vlage, prisustava sitnih organizama u organskoj masi. Ova zamka koristi njihovo prirodno ponašanje.

FAKTORI KOJI IZAZIVAJU ZASTOJ U BAŠTI

S obzirom da vodim veliki broj baštovana kroz sezonu, kao i sve klimatske zone, vrlo sam kompetentna da pišem o tome šta izaziva zastoj u baštama i te faktore ću svesti na 3.

1. Jako loša uhranjenost perma modela ili upotreba slame.

PMovi su neka vrsta organskih saksija i biljke na početku svog života rastu u gnezdima ili tunelima i njihov rast zavisi isključivo od punjenja. Ako je mešavina 3:2:1 loša i biljke će sporije napredovati. Takođe je važan faktor i uslojenost PMova. Vrlo često se pravi greška tako što se uslojeni PMovi ne zalivaju aktivatorom. To je posebno važno kod onih PMova koji su uslojeni slamom. Slama se sporije razgrađuje pa će automatski i vaši rezultati biti sporiji što često frustrira baštovane. Ako se koristi slama neophodno je dobro nahraniti PMove kod uslojavanja i biljke dodatno đubriti mešavinom čiju ću recepturu napisati.

Uzmite kantu od 10 l. Napravite TBĐ na bazi N i u koji se nakon njegove fermentacije dodaje 6 lopatica stajnjaka, može i granulirani, 400 g suvog kvasca i 400 g šećera. Sve to mora da odstoji 2 sata i nakon toga se koristi u razblaženju 1:20 direktno u koren biljke.

2. Kašnjenje sa setvom i sadnjom

Mnogo baštovana je ove sezone kasnilo sa setvom i ako su biljke s malim korenom ušle u jun koji je imao nadprosečno visoke temperature onda je to rezultiralo zastojem u rastu. Da bi se to sprečilo potrebno je biljke redovno zalivati kvascem, šećerom ili pepelom. Pepeo se ne sme davati patlidžanu jer kod njega izaziva zastoj u rastu i gubitak cvetova, ali i paradajzu i krompiru.

3. Najteže rešiv, mentalni sklop samog baštovana koji ima jakog perfekcionista u sebi ili jako izraženu takmičarsku energiju.

PMovi su živi sistemi i ne vole pritisak. Baštovani često vrše pritisak nad sobom, ali pre svega vršeći pritisak na biljke i PMove i tada vidno preteruju u dohrani, tretmanima, prebacuju životnu brigu i probleme na baštensku pozornicu. Kod takvih baštovana bez obzira šta preduzimali, koliko se trudili, bašta je u zastoj. Često je bašta u zastoj sve dok sam baštovan ne razreši neka važna životna pitanja ili konflikte. Tu mogu da pomognem samo usmeravanjem energije u drugo, drugačijem pravcu.

MACERAT OD PIREVINE

Baštovani imaju jedan problem – po nama leti i grize nas često celi predatorski lanac, pa je jako važno da uvek imemo i prvu pomoć spremnu kod ujeda insekata ili fizičkih povreda kože.

Za tu svrhu ja imam spreman macerat od korena pirevine.

Koren pirevine je potrebno dobro oprati pre maceriranja.

100 g svežeg korena pirevine potopite u 250 ml ulja (birajte ulje koje želite) i stavite da odstoji 20 dana uz povremeno mešanje.

Nakon 20 dana procedite i držite na hladnom. Ovaj macerat koristim kod ujeda insekata ili kada se povredim na radu alatom. Kada isperem ranu namažem je odmah maceratom.

Eto, ona omražena pirevina kao lek.

Jeste li primetili kako lako mogu da nas posvađaju sa lekovitim biljkama?!

AKTUELNI PROBLEMI U BAŠTI U OVOJ NEDELJI

Ova nedelja je hladnija, pa imamo rizik srednje jačine na plamenjaču za kontinent i planine. Od ponedeljka nam ide topli talas i neće biti uslova da se rasplamsa.

ŠTA PRATIMO KOD PLAMENJAČE?

1. VLAŽNOST VAZDUHA IZNAD 90%

2. TEMPERATURE od 18 do 22°C

Ukoliko se poklope ta dva uslova budi se plamenjača.

NE POGODUJU JOJ:

1. VLAGA ISPOD 50%

2. TEMPERATURA IZNAD 25°C I ISPOD 10°C

Tada ne može da se širi.

OBAVEZNA AKTIVNOST BAŠTOVANA

1. PRATI PROGNOZU JER AKO SE NAJAVE IDEALNI USLOVU REAGUJ PREVENCIJOM 3 DANA RANIJE

2. UVEK SKIDAJ OŠTEĆENO LIŠĆE JER TAKO IMAŠ DOBAR PREGLED

3. OREZIVANJE PARADAJZA OD POČETKA DAJE DOBRU ŠANSU BILJKAMA

4. ZAPERKE DUŽE OD 15 CM NE KIDAJ VEĆ ZALAMAJ

5. I NE NERVIRAJ SE, SEZONE PLAMENJAČE SU VRLO BOGATE

Idealne sezone su onda kada se plamenjača probudila i ima je, ali ne u zamahu jer vreme nije potpuno pogodno za nju, ali dovoljno da bude budna. To je ujedno klima u kojoj sve ostale biljke odlično plodonose.

Baštovani su dobili preporuku da biljke isprskaju kurkumom, a ako vam je teško da prskate biljke (pre svega paradajza i krompir) zalijte ih ovim preparatom.

2 kašike kurkume u 3 l vode, dobro promešate i odmah prskate biljke. Potrebna je gaza jer može da zapuši prskalicu. Ovo je preparat kojim se najbrže deluje.

Trips se lagano povlači. Grinja je i dalje prisutna. Kupusne stenice se povlače potpuno do sredine avgusta. Ono što nam sledi je pojava smrdibuba pa obratite pažnju na Mramornu i Zelenu smrdibubu jer one su te koje mogu na napraviti veliki problem u bašti.

PODSETNIK NA ROKOVE

Svake sezone pratim statistiku uspeha i neuspeha, mikroklimatske uslove, dugoročne vremenske prognoze pa u skladu s tim i menjam preporuke u kalendarima. Priroda nije rigidna pa tako i mi moramo da se povinujemo novim uslovima. Svaka sezona je drugačija i to je lepota u svemu jer kako bismo napredovali da je isto. Ova je mnogo hladnija od prethodne pa u skladu s tim ću uraditi i neke manje izmene u kalendarima za Kontinent i Primorje.

KONTINENT:

1. Početak setve julskog rasadnika pomera se za 01. 08. (*žuta traka u kalendaru)*
2. Azijske salate se mogu sejati od 10.08.
3. Presadnja kupusarica je počela 15.07. ali rok za presadnju je skraćen pa je preporučeno da se ubace u baštu do 20.08. ovo se posebno odnosi na kupus za kiseljenje. Ostatak majskog rasadnika se može presađivati do roka koji je napisan u kalendarima.
4. Dodatak u kalendaru je sadnja krompira. Možete da posadite bilo koju sortu.
5. Dodatak u kalendaru je setva mrkve, peršuna, paštrnjaka i rok za setvu je 01.08.
6. Početak setve JBU pomera se za 10.08. *(zelena traka u kalendaru).*

PRIMORJE:

1. *Setva rasadnika se pomera za 15.07.* savetujem da se obavi setva majskog rasadnika. Pogledajte svoje kalendare za avgust i videćete spisak kultura. Da bi vam bila jasnija setva pogledajte dve epizode: Setva majskog rasadnika i Setva julskog rasadnika. *U okviru rasadnika setva rotkve, repe, salate, kineskog kupusa, azijskih salata se prebacuje na 01.08.*
2. Presadnja ovih kultura počinje od 15.08. skoro dva meseca pre zvaničnog roka koji je definisan u kalendarima.
3. Sadjnja krompira se može raditi od 20.07.

PLANINE: nema izmena u kalendaru.

Počela je postavka jesenje zone za kontinent i planine. Presadnja majskog rasadnika je u toku. Savetujem da se pogledaju poslednje epizode koje se bave sadnjom nakon što sam izvadila lukove i krompir kako biste imali inspiraciju za postavku jesenje zone.

Obratite pažnju na postavljanje zamke za žičare jer sada je vreme da se zaštiti krompir i batat.

OBAVEŠTENJE O NOVIM PONUDAMA

Trenutno je dostupan novi Paket Prirodna Zaštita Bašte koji je kompletan Paket za uspešnu prirodnu zaštitu bašte.

Omogućiće vam da:

- prepoznate problem na vreme
- prepoznate korisne predatore
- odaberete prirodno rešenje (recept ili metodu odbrane iz Zbirke sa 200 recepata)
- reagujete na vreme i sačuvate plodove

Paket nema rok trajanja, možete zauvek da ga koristite i ostaje zauvek u vašem vlasništvu.

Više informacija možete da pročitate ovde:

<https://tragbiljke.com/paket-prirodna-zastita-baste/>

Ako bi vam bilo korisno da vam budem kolektivni mentor, ulazak u našu Učionicu, odnosno našu celu Zajednicu, je otvoren za jul.

Zato ako mislite da bi vam pomoglo da imate mene kao svog mentora, kome možete da postavljate pitanja u Učionici, ali i da učite iz pitanja drugih baštovana, kao i da učite iz edukativnog sadržaja koji se nalazi u Čitaonici...

Prijava se vrši preko naše web-stranice popunjavanjem jednostavne ankete. Nakon popunjene ankete kontaktiraće vas naš koordinator Goran Pivašević putem aplikacije Viber sa dodatnim informacijama.

Za anketu kliknite ovde: <https://tragbiljke.com/trag-biljke-ucionica/>

Sledeći Nedeljnik očekujte u naredni **četvrtak**.

Do tada, ostanite nam dobro!

Biljana,

Trag Biljke Tim

Trag Biljke je jedna od retkih samoodrživih i međunarodnih platformi koja povezuje 30 zemalja, 394 gradova

Koordinator: Goran Pivašević

Direktor: Jovan Banović

Jutjub: Sanja i Jan Rakić, Jovan Banović, Goran Pivašević

Instagram: Katarina Kremenović

Tik Tok: Jovan Banović

FB stranica: Jovan Banović, Goran Pivašević

Administratori platforme: Nada Radinić, Marko Petković, Gordana Bojanić, Mia Božić, Jasmina Nenadić, Sabina Kovačić, Nina Martinović, Nedeljko Ivanešić.

Autor edukativnog programa, video materijala i tekstova sam ja Biljka.